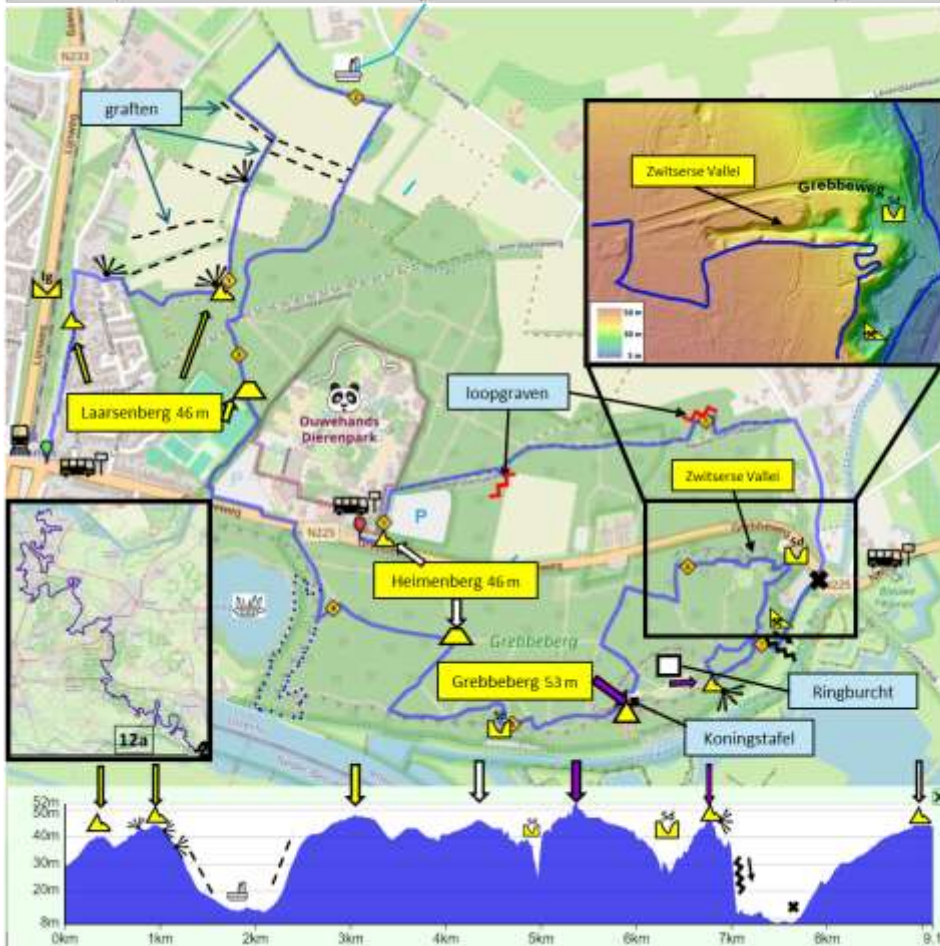

Etappe 12 a Rhenen – Grebbe

Laatste reguliere etappe met graften, loopgraven, een vallei en een ringburcht

Kenmerken

Lengte: 9.1 km	Aantal toegankelijke huggen: 3	Niet toegankelijk huggen: 0
Laagste / Hoogste: 8 / 52 m	Stijging / Daling : 191 / 177 m	Onverhard/ Verhard: 89 / 11 %
Uitzichtpunten: 4	HUG score: 4	

Samenvatting HUG 12a

Eigenlijk was het de bedoeling dat etappe 12 ook de Grebbeberg zou omvatten, maar dan werd die toch wel wat erg lang. Nu is hij mooi in tweeën geknipt bij Station Rhenen, waar we vandaag beginnen. Je kunt met de trein komen, maar ook met de bus uit de richting Utrecht of Wageningen.

We starten linksom bij het station en gaan meteen de berg op, langs de grote ingraving van de spoorlijn en de snelweg. We komen over een uitloper van de eerste hug, de Laarsenberg, maar het duurt nog even voor we over de top komen. Na 500 meter slaan we linksaf en even later gaan we een pad in en kom je bij het eerste uitzichtpunt richting Ede. Bij mooi weer zie je schoorsteen van de voormalige ENKA fabriek. Het pad gaat nog een stukje langs het weiland en dan het bos in. Toch komen we weer bij de rand van de velden en ook hier is het uitzicht mooi. Nog wat verder slaan we linksaf en we gaan de berg af. Deze hug is bijzonder want je kunt er "gaften" vinden. Om te voorkomen dat de vruchtbare aarde bij regenval van de helling stroomt, plantte men dwars op akkers dichte hagen. Hierachter ontstonden steilranden: de graften. Deze komen in Nederland verder alleen in Zuid Limburg voor, dus is het echt wel speciaal. Beneden komen we op de Bovenweg, die zoals de naam al zegt wat hoger ligt dan de Cuneraweg waaraan de boerderijen liggen. Hier zie je in het weiland aan de linkerkant een bron, waaruit een beekje ontspringt, maar je moet wel goed kijken, want veel meer dan een natte plek in het veld is het niet. We gaan de berg weer omhoog en hier kun je gaften nog beter zien. We komen weer in het bos en we volgen het smalle pad een flink stuk en komen tenslotte over de top van de **Laarsenberg**, die 46 meter hoog is. We zijn nu vlak achter Ouwehands Dierenpark. Zie je de Panda's? We vervolgen onze tocht en bij de parkeerplaats steken we de drukke weg over en komen op de Grebbeberg. Deze hug bestaat eigenlijk uit twee delen: de afgeplatte Heimenberg en het topje van de Grebbeberg. Vroeger keek men niet zo nauw en werd de hele berg de Heimenberg genoemd. Als je erg veel trek in een stevige hellingproef hebt, kun je hier een lusje maken naar het meertje beneden. Dit deel van de hug is door een toenmalige kalksteenfabriek afgegraven. Wat later voeg je je dan weer op ons pad, maar je moet wel eerst een flinke trap op om weer boven te komen. Maar je verdient er wel 65 hoogtemeters mee! Gewone wandelaars blijven boven en komen dan over de **Heimenberg** (46 meter boven NAP) en wij zijn 6 meter "gestegen". We komen nu bij de natuurlijke steilrand van de berg, die we een stukje volgen. Hier zie je ook twee smeltwaterdalen. We komen nu bij de top van de **Grebbeberg**, op 53 meter het hoogste punt van vandaag. Hier staan de ruïne van een boswachterswoning en ook de Koningstafel, waaraan volgens de verhalen de vorsten konden genieten van het uitzicht. Verder bevindt zich hier op de berg een halfronde ringburcht, die waarschijnlijk uit de vroege middeleeuwen stamt. We dalen van de ring af en lopen in de richting van de imposante Zwitserse Vallei, een groot smeltwaterdal. We lopen nog een stuk langs de rand van de berg en komen bij een uitzichtpunt, waar je bij helder weer de stuwwal van Nijmegen kunt zien. Nu dalen we de lange trap af en staan ineens 26 meter lager. Dit is zonder twijfel de steilste natuurlijke afdaling van de alle HUG wandelingen. We lopen een stukje over een voormalige trambaan, die onderlangs is aangelegd, want de hellingen van de Grebbe waren te veel voor een stoomtram. We lopen langs de forten (hoornwerken) van de Grebbelinie, die voor de berg in de uiterwaarden zijn aangelegd. Wat verder steken we de drukke weg over en komen op de Cuneraweg, die we een stukje volgen om dan een oude zandweg in te slaan. Wat verder op de berg is er een aantal gerestaureerde kazematten en loopgraven. De borden vertellen je precies wat wat is en je moet beslist even gaan kijken, want het is tenslotte toch een stuk van onze geschiedenis. We lopen nu door naar de bushalte van de dierentuin en sluiten hiermee de laatste reguliere etappe af. Je kunt hier de bus pakken of doorlopen naar het station.